

Tetzaveh תִּצְוֶה You shall command

Shemot/Exodus 27:20-30:10

The details of the construction of the Tabernacle occupy more than a third of Shemot. The patriarchs, Abraham, Isaac, and Jacob all built altars to identify the locations where יהוה appeared to them. The Tabernacle was יהוה's idea and was intended to be the place where He would dwell in their midst. The Tabernacle was the chosen place of worship for all of Israel:

Shemot 25:8 “And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them.

The first letter (Hebrew reads right to left) of the first word (In the beginning) of Bereshith (Genesis) is an enlarged bet (ב). It appears in the Torah scrolls like this:

בְּרֵאשִׁית

The Hebrew letter bet (ב) is a picture of a house and from the first letter of the Scriptures we learn that it is the desire of our Creator to have a relationship with those He will create. A house is a picture of a Bridegroom who takes a wife and has a family. The Tabernacle will become a picture of that house that He desires to dwell in with His family.

The Tabernacle was a large tent, furnished within as a small apartment with a table and a lamp. It was meant to represent יהוה's home on earth, a visible affirmation that He accompanied the people through their wilderness wanderings. Hundreds of years later the Tabernacle would be replaced by Solomon's Temple, but that structure was not set up the same as יהוה's "private apartment" that travelled through the wilderness with His people. The Tabernacle also mirrors every individual's personal journey out of Egypt and their continuing trek to the betrothal spot on Mount Sinai.

Let's take a walk, as a priest, into the Tabernacle. We walk in and first encounter the Altar where sacrifices are offered. Beyond the Laver for washing, we enter a Holy area where we notice the bread set on the Table of Showbread, fire from the Menorah at night, and smoke from the Incense Altar by day. All these elements are pointing to the primary vessel... the Ark that houses the Torah. It is behind a curtain, in the same way that Mount Sinai was cloaked in darkness and clouds. Sacrifice, fire, manna, and smoke are all visible lessons for the children of Israel – not just for those who left Egypt, but for future generations. The lessons from the desert are eternal lessons.

Today there is only one vessel from the Tabernacle that has survived in synagogues and Messianic congregations. It is the Menorah. In Revelation, we see Yeshua speaking to His disciple John from the midst of seven Lampstands...Menorahs... which we are told symbolize seven congregations:

Tetzaveh תִּצְוֶה U zult bevelen

Shemot/Exodus 27:20-30:10

De details van de bouw van de Tabernakel beslaat meer dan een derde van Shemot. De Aartsvaders, Abraham, Isaac, en Jacob bouwden allen altaren om de plaatsen waar יהוה aan hen verscheen te identificeren. De Tabernakel was יהוה's idee en was bedoeld als plaats waar hij in hun midden zou verblijven. De Tabernakel was de uitverkoren plaats van aanbidding voor gans Israël:

Shemot 25:8 En laat hen Mij een heiligdom maken, opdat Ik onder hen kan vertoeven.

De eerste letter (Hebreeuws leest van rechts naar links) van het eerste woord (In het begin) van Bereshith (Genesis) is een vergroete bet (ב). Ze verschijnt in de Torahrollen op deze manier:

בְּרֵאשִׁית

De Hebreeuwse letter bet (ב) is een beeld van een huis en van de eerste letter van de Schrift leren wij dat het de wens van onze Schepper is om een relatie te hebben met die Hij creëren zal. Een huis is een beeld van een Bruidegom die een vrouw neemt en een familie heeft. De Tabernakel zal een beeld van dat huis worden waarin Hij verlangt met Zijn familie te vertoeven.

De Tabernakel was een grote tent, ingericht als een kleine flat met een tafel en een lamp. Het moest יהוה's thuis op aarde vertegenwoordigen, een zichtbare bevestiging dat Hij het volk op hun wildernis tochten begeleidde. Honderden jaren later zou de Tabernakel door de Tempel van Salomon worden vervangen, maar die structuur werd niet hetzelfde opgezet als יהוה's "privé appartement" dat door de wildernis met Zijn volk meereisde. De Tabernakel weerspiegelt ook de persoonlijke reis van elk individu uit Egypte en hun voortdurende trek naar de verlovingsplek op de berg Sinai.

Laten we een wandeling, als priester, in de Tabernakel maken. Wij komen binnen ontmoeten eerst het Altaar waar de offers worden aangeboden. Voorbij het Wasvat, gaan wij een Heilig gebied in waar wij het brood op de Tafel van Toonbroden opmerken, 's nachts vuur van de Menorah, en overdag rook van het Wierookaltaar. Al deze elementen verwijzen naar het primaire vat... de Ark die de Torah huisvest. Het is achter een gordijn, op dezelfde manier dat de berg Sinai in duisternis en wolken was gehuld. Offer, vuur, manna, en rook zijn allen zichtbare lessen voor de kinderen van Israël - niet alleen voor hen die Egypte verlieten, maar voor toekomstige generaties. De lessen van de woestijn zijn eeuwige lessen.

Vandaag is er slechts één vat van de Tabernakel dat in synagogen en Messiaanse congregaties overgebleven is. Het is de Menorah. In Openbaring, zien wij Yeshua tot Zijn discipel Johannes sprekend vanuit het midden van zeven Lamphouders... Menorahs... waarvan ons gezegd wordt dat zeven gemeenten symboliseren:

Revelation 1:12 Then I turned to see the voice that spoke with me. And having turned I saw seven golden lampstands, 13 and in the midst of the seven lampstands One like the Son of Man, clothed with a garment down to the feet and girded about the chest with a golden band... 17 And when I saw Him, I fell at His feet as dead. But He laid His right hand on me, saying to me, "Do not be afraid; I am the First and the Last. 18 "I am He who lives, and was dead, and behold, I am alive forevermore. Amen. And I have the keys of Hades and of Death... "The mystery of the seven stars which you saw in My right hand, and the seven golden lampstands: The seven stars are the angels of the seven congregations, and the seven lampstands which you saw are the seven congregations.

The opening words of our parasha begin with a command concerning the oil for the Menorah:

Shemot 27:20 " And you shall command the children of Israel that they bring you pure oil of pressed olives for the light, to cause the lamp to burn continually. 21 "In the tabernacle of meeting, outside the veil which is before the Testimony, Aharon and his sons shall tend it from evening until morning before יהוה . It shall be a statute forever to their generations on behalf of the children of Israel.

The Menorah has survived over 3,000 years as a symbol of the Presence of the Father. What is it about light that is so associated with the Almighty? We cannot see light, but we must have light to truly see. Similarly we know we cannot see יהוה, but we can see wherever He shines His light:

Psalms 36:9 For with You is the fountain of life; In Your light we see light.

We can't see the Father, but we can definitely see Him in action. We have learned before that His name יהוה is a verb, not a noun. This is similar to how the workings of the Spirit are described by Yeshua:

John 3:8 "The wind blows where it wishes, and you hear the sound of it, but cannot tell where it comes from and where it goes. So is everyone who is born of the Spirit."

As the sun rises every morning, it should remind us that our Creator called everything into being by His declaration:

Bereshith/Genesis 1:3 Then Elohim said, "Let there be light"; and there was light.

Light, especially the light from fire, works as a metaphor for יהוה because fire is not an object. Fire is the release of energy concealed in an object. This is the fire of baptism that John the Immerser spoke of:

Oph. 1:12 Toen keerde ik me om, om de stem te zien die met me sprak. En me omgedraaid hebbend zag ik zeven gouden lamphouders, 13 en in het midden van de zeven lamphouders Iemand als de Zoon des Mensen, gekleed met een gewaad tot aan de voeten en omgord over de borst met een gouden band...17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood bij Zijn voeten. Maar Hij legde Zijn rechter hand op me, tot me zeggend: "Wees niet bang; Ik ben de Eerste en de Laatste. 18 Ik ben Hij die leeft, en dood was, en zie, Ik ben voor altijd levend. Amen. En Ik heb de sleutels van Hades en van Dood... "Het geheim van de zeven sterren die u in Mijn rechter hand zag, en de zeven gouden lamphouders: De zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenten, en de zeven lamphouders die u zag zijn de zeven gemeenten.

De openingswoorden van onze parasha beginnen met een gebod betreffende de olie voor de Menorah:

Shemot 27:20 En u zult gebieden aan de kinderen van Israël dat zij u brengen zuivere olie van geperste olijven voor het licht, om de lamp blijvend te doen branden. 21 In de Tabernakel van vergadering, buiten het voorhangsel dat vóór het Getuigenis is, zullen Aharon en zijn zonen het van de avond tot de ochtend vóór יהוה richten. Het zal voor altijd een statuut aan hun generaties zijn namens de kinderen van Israël.

De menorah heeft als symbool van de Aanwezigheid van de Vader meer dan 3.000 jaar overleefd. Wat heeft het licht dat het zo met de Almachtige wordt geassocieerd? Wij kunnen licht niet zien, maar wij moeten licht hebben om echt te zien. Zo ook weten wij dat wij יהוה niet kunnen zien, maar wij kunnen zien waar Hij Zijn licht schijnt:

Psalms 36:9 Want met U is de fontein van het leven; In Uw licht zien wij licht.

Wij kunnen de Vader niet zien, maar wij kunnen Hem absoluut in actie zien. Wij hebben eerder geleerd dat Zijn naam יהוה een werkwoord is, niet een naamwoord. Dit is gelijkaardig aan hoe de werkingen van de Geest door Yeshua worden beschreven:

Joh. 3:8 De wind blaast waar hij wil, en u hoort het geluid ervan, maar kunt niet vertellen waar het vandaan komt en waar het heengaat. Zo is iedereen die van de Geest geboren is.

Als de zon elke ochtend opkomt zou dat ons eraan moeten herinneren dat onze Schepper door Zijn verklaring alles tot zijn riep:

Bereshith/Gen. 1:3 Toen zei Elohim: "Laat daar licht zijn"; en daar was licht.

Licht, vooral het licht van vuur, werkt als een metafoor voor יהוה omdat vuur geen voorwerp is. Vuur is het vrijkomen van energie die in een voorwerp is verborgen. Dit is het vuur van de doop waarvan Johannes de Doper sprak:

Matthew 3:11 “I indeed baptize you with water unto repentance, but He who is coming after me is mightier than I, whose sandals I am not worthy to carry. He will baptize you with the Holy Spirit and fire.”

And who can forget the outpouring of the Spirit in the form of fire on Shavuot:

Acts 2:3 Then there appeared to them divided tongues, as of fire, and one sat upon each of them.

Let's return to the parasha. Earlier we read Shemot 27:20-21. These are the first two verses of our parasha. You may have wondered why these verses are placed here in the Torah away from the command to construct the Menorah and preceding the command for the priestly garments. Parashat Tetzaveh does not deal with the purposes or the functions of any of the other vessels of the Tabernacle.

The first thing that we notice is that the command to bring the olive oil is different than the usual form of address. This is what we usually see:

- And you shall make (וַעֲשִׂיתָ)...an Ark
- And you shall make (וַעֲשִׂיתָ)...a Table, etc.

In fact, I find this phrase (and you shall make) 22 times in these few chapters in Shemot. Therefore what we read in Shemot 27:20 stands out all the more:

Shemot 27:20 “And you shall command (וְצִוִּיתָ) the children of Israel that they bring you (וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ) pure oil”

Aside from the repeat of this verse in Vayikra (Leviticus), the phrase “that they bring you” (וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ) is found only one other time in all of the Tanakh (Hebrew Scriptures) and that is in the section on the red heifer:

Bemidbar/Numbers 19:2 “This is the ordinance of the law which יהוה has commanded, saying: ‘Speak to the children of Israel, that they bring you (וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ) a red heifer without blemish, in which there is no defect and on which a yoke has never come.”

Notice in both commands that the children of Israel are told to bring something to Moshe who, if you continue reading, will end up giving the oil/heifer to the High Priest. We'll address the significance of the red heifer in a little bit.

We are still wondering about the placement of this verse in Shemot. We have seen that it is the duty of the people to “bring to Moshe” the oil for the lamps. Moshe will not be the one to tend to the lamps or light the Menorah. All this will be done by the priests. Yet, despite this, we are told that Moshe will have a special interest in the matter of the oil, for he is responsible for it. Earlier we saw how fire and light symbolize the

Mat. 3:11 Ik doop u inderdaad met water tot berouw, maar Hij die na mij komt is machtiger dan ik, wiens sandalen ik niet waardig ben te dragen. Hij zal u met de Heilige Geest en vuur dopen.

En wie kan het uitgieten van de Geest op Shavuot in de vorm van vuur vergeten:

Hand. 2:3 Toen verschenen er aan hen de verdeelde tongen, als van vuur; en één zat op elk van hen.

Nu terug naar de parasha. Eerder lazen wij Shemot 27:20-21. Dit zijn de eerste twee verzen van onze parasha. U kan zich afgevraagd hebben waarom deze verzen hier in de Torah staan, los van het gebod om de Menorah te maken en voorafgaand aan het gebod voor de priesterkleding. Parashat Tetzaveh behandelt niet de doeleinden of de functies van om het even welk ander vat van de Tabernakel.

Het eerste dat wij opmerken is dat het gebod om de olijfolie te brengen van de gebruikelijke aanspreekvorm verschilt. Dit is wat wij gewoonlijk zien:

- En u zult maken (וַעֲשִׂיתָ)...een Ark
- En u zult maken (וַעֲשִׂיתָ)...een Tafel, etc.

In feite vind ik deze uitdrukking (en u zult maken) 22 keer in deze enkele hoofdstukken in Shemot. Daarom valt wat wij in Shemot 27:20 lezen des te meer op:

Shemot 27:20 En u zult gebieden (וְצִוִּיתָ) aan de kinderen van Israël dat zij u brengen (וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ) zuivere olie

Ongeacht de herhaling van dit vers in Vayikra (Leviticus), wordt de uitdrukking “dat zij u brengen” (וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ) nog slechts één keer gevonden in de ganse Tanakh (Hebreeuwse Schrift) gevonden en dat is in de sectie over de rode vaars:

Bemidbar/Num. 19:2 Dit is de verordening van de wet die יהוה heeft geboden, zeggend: ‘Spreek tot de kinderen van Israël, dat zij u brengen (וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ) een rode vaars zonder vlek, waaraan er geen gebrek is en waarop een juk nooit is gekomen.”

Bemerk dat in beide geboden de kinderen van Israël worden gezegd om iets naar Moshe te brengen dat, als u verder leest, die tenslotte de olie/vaars aan de Hogepriester geeft. Wij zullen 't zo meteen over de betekenis van de rode vaars hebben.

Wij zijn nog steeds benieuwd over de plaatsing van dit vers in Shemot. Wij hebben gezien dat het de plicht van het volk is om de olie voor de lampen “naar Moshe te brengen”. Moshe zal niet degene zijn om de lampen te richten of de Menorah aan te steken. Dit alles zal door de priesters worden gedaan. Maar ondanks dit, wordt ons verteld dat Moshe een bijzondere interesse aangaande de olie zal hebben, want hij is ervoor verantwoordelijk. Eerder zagen wij hoe vuur en licht de

energy of the Spirit of יהוה. Moshe, the Torah (the Living Word), becomes the essence through which the oil must be distributed.

There is a very interesting passage in Jeremiah that compares Israel to a green olive tree. The context of these verses is in regards to the destruction of the Temple. I think it may shed some “light” on all of this:

Jeremiah 11:16 יהוה called your name, Green Olive Tree, Lovely and of Good Fruit. With the noise of a great tumult He has kindled fire on it, And its branches are broken. 17

Although Israel is compared to the “Green Olive Tree”, the prophet now speaks of that tree burning, with “its branches broken”. The pure olive oil that is meant to kindle the light in the lamps of the Menorah is now used in kindling the flames of destruction. Israel is compared to various trees throughout Scripture. Why does Jeremiah compare Israel to an olive tree?

The olives are harvested before they fall to the ground. They are removed from the tree and beaten. Then they are taken to the olive press, ground, and pressed with heavy stones. This is how the oil is obtained. So it is with Israel. They are beaten and oppressed with yokes until they (we) finally repent. Then in their distress they become “a Green Olive Tree, lovely and with good fruit.”

Another characteristic about oil is that when it is stirred with other fluids, it does not mix. It always stands apart. This is true for Israel. They do not mix with idol worshippers. All other fluids can be mixed up so that you cannot tell what is what. But when you stir oil with other fluids, the oil will always remain on top.

Now back to our verse in Jeremiah...the branches are broken, the tree has been burnt, but not the roots! The tree that originally was intended to light an eternal flame has gone through the process of destruction only to once more thrive and produce pure oil for the light! And now...who does our parasha tell us is responsible for that oil? It is Moshe! It is the Torah! To begin the process all over again, we must begin with the commandment to RETURN TO MOSHE the pure oil!

Shemot 27:20 “ And you shall command (תצַוה) (וְאַתָּה) the children of Israel that they bring you (וְיָבִיאוּ) pure oil (וְיָקְרוּ אֵלַיךְ)

Moshe is brought the oil by the children of Israel because it is through him (Moshe/Torah) that the oil is maintained. As we begin our parasha, יהוה tells Moshe that despite the fact that he will be giving the children of Israel many laws and ordinances, this particular one law concerning the oil must be clarified. ALL of Israel is commanded to bring the oil. The duty does not belong to a selected group of people.

energie van de Geest van יהוה symboliseren. Moshe, de Torah (het Levende Woord), wordt de essentie waardoor de olie moet worden verdeeld.

Er is een zeer interessante passage in Jeremiah die Israël met een groene olijfboom vergelijkt. De context van deze verzen is m.b.t. de vernietiging van de Tempel. Ik denk het hierop wat “licht” kan werpen:

Jer. 11:16 יהוה riep uw naam, Groene Olijfboom, Mooi en met Goede vruchten. Met het lawaai van een grote onrust heeft Hij vuur eraan ontstoken, en zijn takken zijn gebroken.

Hoewel Israël met de “Groene Olijfboom” wordt vergeleken, spreekt de profeet nu van brandend van die boom, met “zijn takken gebroken”. De zuivere olijfolie die bedoelt is om het licht in de lampen van de Menorah aan te steken wordt nu gebruikt in het ontsteken van de vlammen van vernietiging. Israël wordt doorheen de Schrift met diverse bomen vergeleken. Waarom vergelijkt Jeremiah Israël met een olijfboom?

De olijven worden ge oogst alvorens zij op de grond vallen. Zij worden uit de boom verwijderd en geslagen. Dan worden zij naar de olijfpers, bodem, gebracht en met zware stenen geperst. Zo wordt de olie verkregen. Zo is het met Israël. Zij worden geslagen en met jukken onderdrukt tot zij (wij) uiteindelijk berouw hebben. Dan worden zij in hun nood “een Groene Olijfboom, mooi en met goede vruchten.”

Een ander kenmerk van olie is dat wanneer het onder andere vloeistoffen wordt geroerd, het zich niet vermengt. Het blijft altijd apart. Dit is waar voor Israël. Zij vermengen zich niet met afgodenaanbidders. Alle andere vloeistoffen kunnen worden gemengd zodat u niet kunt zeggen wat is wat. Maar wanneer u olie onder andere vloeistoffen roert, zal de olie altijd bovenaan blijven.

Nu terug naar ons vers in Jeremiah... de takken zijn gebroken, de boom is verbrand, maar niet de wortels! De boom die oorspronkelijk bedoeld was om een eeuwige vlam te laten branden is door het proces van vernietiging gegaan enkel om opnieuw te gedijen en zuivere olie voor het licht voort te brengen! En nu... wie zegt onze parasha dat voor die olie verantwoordelijk is? Het is Moshe! Het is de Torah! Om met het proces helemaal opnieuw te beginnen, moeten wij met het gebod beginnen om de zuivere olie AAN MOSHE TERUG TE GEVEN!

Shemot 27:20 En u zult gebieden (וְאַתָּה תצַוה) aan de kinderen van Israël dat zij u brengen (וְיָבִיאוּ) zuivere olie (וְיָקְרוּ אֵלַיךְ)

Aan Moshe wordt door de kinderen van Israël de olie gebracht omdat het door hem (Moshe/Torah) is dat de olie wordt gehandhaafd. Als wij met onze parasha beginnen, zegt יהוה Moshe dat ondanks het feit dat Hij de kinderen van Israël vele wetten en verordeningen zal geven, deze ene wet betreffende de olie moet worden verduidelijkt. GANS Israël wordt geboden om de olie te brengen. De plicht rust niet bij een beperkte

Every citizen of Israel must bring to Moshe the clear olive oil pressed for the light.

Thus Moshe cannot be circumvented when it comes to the oil of Torah and also the red heifer sacrifice. The red heifer purifies from death and must be flawless and without blemish. It purifies everyone that has come in contact with death. The sacrifice is a reminder that we are destined to return to a world where there is no death. Death occurs in our world as a consequence of the original sin. As soon as man was cut off from his roots (oil of Torah), death became a reality. Yeshua is our red heifer sacrifice. He fulfilled every requirement of Moshe (Torah). Now following in His footsteps, the children of Israel also must come through Moshe in order to be the pure oil that can be used in the Menorah which is the light to this dark world.

The book of Romans gives us further insights into how Messiah has enabled believers, who produce oil by keeping Torah, to be grafted into this olive tree who is Israel:

Romans 11:16 For if the firstfruit is holy, the lump is also holy; and if the root is holy, so are the branches. 17 And if some of the branches were broken off, and you, being a wild olive tree, were grafted in among them, and with them became a partaker of the root and fatness of the olive tree, 18 do not boast against the branches. But if you do boast, remember that you do not support the root, but the root supports you. 19 You will say then, "Branches were broken off that I might be grafted in." 20 Well said. Because of unbelief they were broken off, and you stand by faith. Do not be haughty, but fear. 21 For if Elohim did not spare the natural branches, He may not spare you either. 22 Therefore consider the goodness and severity of Elohim: on those who fell, severity; but toward you, goodness, if you continue in His goodness. Otherwise you also will be cut off. 23 And they also, if they do not continue in unbelief, will be grafted in, for Elohim is able to graft them in again. 24 For if you were cut out of the olive tree which is wild by nature, and were grafted contrary to nature into a cultivated olive tree, how much more will these, who are natural branches, be grafted into their own olive tree?

Anything that would endure must be connected to the root where they are able to partake of the "fatness of the olive tree". Yeshua is the living Word... He is the Torah fleshed out. Yeshua/Torah is pure, lasting, and holy. Those who believe in Messiah and keep the Torah are the branches of the Tree – whether natural or grafted in. That tree is meant to produce olives which will give oil for the Menorah which gives light to the world. So we've come full circle.

Let's totally change directions and find some other interesting insights in our parasha....

groep. Elke burger van Israël moet naar Moshe de heldere olijfolie, voor het licht geperst, brengen.

Aldus kan men niet om Moshe heen wanneer het de olie van Torah en het rode vaarsoffer bertreft. De rode vaars reinigt van de dood en moet zonder smet en onberispelijk zijn. Het reinigt iedereen die in contact met de dood is gekomen. Het offer herinnert eraan dat wij bestemd zijn om naar een wereld terug te keren waar geen dood is. De dood komt in onze wereld voor als gevolg van de allereerste zonde. Zodra de mens van zijn wortels (olie van Torah) werd afgesneden, werd de dood een werkelijkheid. Yeshua is ons rode vaarsoffer. Hij vervulde elk vereiste van Moshe (Torah). Nu, in Zijn voetstapen volgend, moeten de kinderen van Israël ook via Moshe komen om de zuivere olie te zijn die in de Menorah (die het licht voor deze donkere wereld is) kan worden gebruikt.

Het boek Romeinen geeft ons verder inzicht in hoe de Messiah gelovigen - die olie produceren door Torah te houden - heeft toegelaten om in deze Israël-olijfboom te worden geënt:

Rom. 11:16 Want als de eerste vrucht heilig is, is ook het deeg heilig; en als de wortel heilig is, zo zijn de takken. 17 En als enkele takken werden afgebroken, en u, een wilde olijfboom zijnde, onder hen ingeënt werd, en met hen een deelgenoot van de wortel en vetheid van de olijfboom werd, 18 scheidt niet op tegen de takken. Maar als u opscheidt, bedenk dat u niet de wortel draagt, maar de wortel draagt u. 19 U zult dan zeggen: "Takken werden afgebroken opdat ik zou kunnen worden ingeënt." 20 Goed gezegd. Wegens ongeloof werden zij afgebroken, en u staat door geloof. Wees niet arrogant, maar vrees. 21 Want als Elohim niet de natuurlijke takken spaarde, kan Hij mogelijk ook u niet sparen. 22 Overweeg daarom de goedheid en de strengheid van Elohim: op hen die vielen, strengheid; maar naar u, goedheid als u in Zijn goedheid verdergaat. Anders zal u ook worden afgesneden. 23 En zij ook, als zij niet in ongeloof verdergaan, zullen worden ingeënt, want Elohim kan hen opnieuw inenten. 24 Want als u van de olijfboom die wild van aard is, werd verwijderd en tegen zijn aard in een gecultiveerde olijfboom werd geënt, hoeveel meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom worden geënt?

Iets dat het moet kunnen uithouden moet verbonden zijn met de wortel waar het van de "vetheid van de olijfboom" kan deelhebben. Yeshua is het levende Woord... Hij is de vetgeworden Torah. Yeshua/Torah is zuiver, blijvend, en heilig. Zij die in Messiah geloven en Torah naleven zijn de takken van de Boom - hetzij natuurlijk of ingeënt. Die boom moet olijven produceren die olie zullen geven voor de Menorah die licht aan de wereld geeft. Zo is de cirkel rond.

Laten we nu een andere kant opgaan en een ander interessant inzicht in onze parasha tegenkomen ...

Often we have looked at the picture of sibling rivalry in Torah. We read of the relationship between Cain and Abel which ended in murder. Next we had Isaac and his brother, Ishmael whom Abraham was forced to send away. Then there was Jacob and Esau whose relationship was very volatile and although there was some sort of reconciliation after 20 years, they ended up going their own separate ways. Of course we can't forget Joseph and the problems he had with his brothers, although in the end there was a reconciliation, albeit somewhat strained.

Now, however, like a breath of fresh air we have a story of two brothers who work together in perfect harmony in their mission of leading the Israelites to freedom. We watched Aharon first meet up with his brother outside of the land. Keep in mind that these brothers had NOT grown up together. For the 40 years Moshe was in Egypt, he lived in the house of Pharaoh. Since Moshe had fled to Midian, it had been an additional 40 years. יהוה reminds Moshe:

Shemot 4:14 He said: "Is not Aharon the Levite your brother? I know that he can speak well. And look, he is also coming out to meet you. When he sees you, he will be glad in his heart.

From that moment on, they functioned as a team. They had different skills, but the Almighty guided and directed them that His will might be accomplished. They worked together in unity and are a perfect example of what can happen when brothers are echad (one):

Psalm 133:1 A Song of Ascents. Of David. Behold, how good and how pleasant it is for brothers to dwell together in unity!

The Hebrew people are unusual in that they recognize three forms of leadership – the prophet, the priest, and the king. Moshe functioned in the position of the prophet who in the name of the Most High was not afraid to challenge the Pharaoh or the Hebrew people. Aharon functioned in the position of the priest. By contrast, this was a much quieter position. His role was that of servanthood in the Sanctuary as he and his sons taught the people the importance of being set apart and holy. Isn't it interesting that we as believers in Messiah are called to be a "kingdom of priests", not a "kingdom of prophets"?

Revelation 1:6 and has made us to be a kingdom and priests to serve his Adonai and Father— to him be glory and power for ever and ever! Amen.

Chapter 28 begins with the very detailed instructions for the priestly garments:

Shemot 28:1 "Now take Aharon your brother, and his sons with him, from among the children of Israel, that he may minister to Me as priest, Aharon and Aharon's sons: Nadab, Abihu,

Vaak hebben wij naar bloedverwanten rivaliteit in Torah gekeken. Wij lezen van de relatie tussen Cain en Abel die met moord eindigde. Daarna hadden wij Isaac en zijn broer, Ishmael waardoor Abraham werd gedwongen om weg te zenden. Dan waren er Jacob en Esau waarvan de relatie zeer oppervlakkig was en hoewel er na 20 jaar een vorm van verzoening was, eindigden zij met elk hun eigen aparte weg te gaan. Natuurlijk kunnen wij Joseph en de problemen die hij met zijn broers heeft gehad niet vergeten, hoewel uiteindelijk er een verzoening was, alhoewel enigszins gespannen.

Nu hebben wij echter, als een verfrissing, een verhaal van twee broers die in perfecte harmonie samenwerken in hun opdracht de Israëlieten naar vrijheid te leiden. Wij zagen Aharon's eerste ontmoeting met zijn broer buiten het land. Houd in gedachten dat deze broers NIET samen waren opgegroeid. Want de 40 jaar dat Moshe in Egypte was, leefde hij in het huis van Pharaoh. Aangezien Moshe naar Midian was gevlucht, was het nog eens 40 jaar geweest. יהוה herinnert Moshe eraan:

Shemot 4:14 ... Hij zei: "Is Aharon de Leviet niet uw broer? Ik weet dat hij kan goed spreken. En kijk, hij maakt ook aanstalten om u te ontmoeten. Wanneer hij u ziet, zal hij in zijn hart blij zijn.

Vanaf dat ogenblik, functioneerden zij als team. Zij hadden verschillende vaardigheden, maar Almachtige leidde en stuurde hen opdat Zijn wil zou worden verwezenlijkt. Zij werkten in eenheid samen en zijn een perfect voorbeeld van wat kan gebeuren wanneer broers echad (één) zijn:

Psalm 133:1 Een lied van Opgaan. Van David. Zie, hoe goed en hoe prettig het voor broers is om samen in eenheid te verblijven!

Het Hebreeuwse volk is anders in zoverre dat zij drie vormen van leiding kennen – de profeet, de priester, en de koning. Moshe functioneerde in de positie van de profeet die in de naam van de Allerhoogste niet bang was om Pharaoh of het Hebreeuwse volk uit te dagen. Aharon functioneerde in de positie van de priester. Dit was daarentegen een veel stillere positie. Zijn rol was die van dienaarschap in het Heiligdom want hij en zijn zonen onderwezen het volk het belang van apart gezet en heilig zijn. Is het niet frappant dat wij als gelovigen in Messiah een "koninkrijk van priesters" worden genoemd, niet een "koninkrijk van profeten"?

Opb. 1:6 en heeft ons gemaakt om een koninkrijk en priesters te zijn om zijn Adonai en Vader te dienen — aan hem zij glorie en macht voor eeuwig! Amen.

Hoofdstuk 28 begint met de zeer gedetailleerde instructies voor de priesterkleding:

Shemot 28:1 Neem nu Aharon uw broer, en zijn zonen met hem, vanuit de kinderen van Israël, opdat hij voor Mij als priester kan dienen, Aharon en Aharon's zonen: Nadab, Abihu,

Eleazar, and Ithamar. 2 “And you shall make holy garments for Aharon your brother, for glory and for beauty.

We have encountered some very significant people in Torah to this point. There was nothing mentioned about Abraham, Isaac, or Jacob in regard to garments. As important as Moshe is, he is never told to wear anything special. These men were all shepherds and most likely wore very simple, practical clothing. What they wore is just not important enough to mention. Instead of giving us an image, Torah has been more concerned with the message that we are “hearing”. In fact יהוה tells us what is important to Him:

1 Samuel 16:7 But יהוה said to Samuel, “Do not look at his appearance or at the height of his stature, because I have refused him. For יהוה does not see as man sees; for man looks at the outward appearance, but יהוה looks at the heart.”

Yeshua had some pretty stern words to say about outward appearances that did not match up with what was on the inside:

Matthew 23:27 “Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you are like whitewashed tombs which indeed appear beautiful outwardly, but inside are full of dead men’s bones and all uncleanness.

Well, we do find Yosef (Joseph) decked out in royal clothing in Egypt:

Bereshith 41:41 And Pharaoh said to Yosef, “See, I have set you over all the land of Egypt.” 42 Then Pharaoh took his signet ring off his hand and put it on Yosef’s hand; and he clothed him in garments of fine linen and put a gold chain around his neck. 43 And he had him ride in the second chariot which he had; and they cried out before him, “Bow the knee!” So he set him over all the land of Egypt.

There is one more significant Hebrew who is elevated and robed in splendor:

Esther 6:6 So Haman came in, and the king asked him, “What shall be done for the man whom the king delights to honor?” Now Haman thought in his heart, “Whom would the king delight to honor more than me?” 7 And Haman answered the king, “For the man whom the king delights to honor; 8 “let a royal robe be brought which the king has worn, and a horse on which the king has ridden, which has a royal crest placed on its head. 9 “Then let this robe and horse be delivered to the hand of one of the king’s most noble princes, that he may array the man whom the king delights to honor. Then

Eleazar, en Ithamar. 2 En u zult heilige kleding voor Aharon uw broer maken, tot heerlijkheid en schoonheid.

Wij hebben tot hiertoe enkele zeer betekenisvolle mensen in Torah ontmoet. Er werd wat betreft kleding niets vermeld over Abraham, Isaac, of Jacob. Zo belangrijk als Moshe is, hem is nooit gezegd om iets speciaals te dragen. Deze mensen waren allen herders en droegen meest waarschijnlijk zeer eenvoudige, praktische kleding. Wat zij droegen is gewoon niet belangrijk genoeg te vermelden. In plaats van ons een beeld te geven, was Torah meer bekommerd over de boodschap die wij “horen”. In feite zegt יהוה ons wat voor Hem belangrijk is:

1 Sam. 16:7 Maar יהוה zei tot Samuel: “Kijk niet naar zijn verschijning of de grootte van zijn gestalte, omdat ik hem heb geweigerd. Want יהוה kijkt niet zoals de mens; want mensen bekijken de uiterlijke verschijning, maar יהוה kijkt naar het hart.”

Yeshua had enkele vrij strenge woorden te zeggen over uiterlijke verschijningen die niet paste bij wat aan de binnenkant was:

Mat. 23:27 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, hypocrieten! Want u bent als gewitte graven die uiterlijk inderdaad mooi lijken, maar de binnenin vol van dode mensen beenderen en alle onreinheid zijn.

Nou ja, wij treffen Yosef (Jozef) in Egypte aan in koninklijke kleding uitgedost:

Bereshith 41:41 En Pharaoh zei tot Yosef: “Ziet, ik heb u over heel het land van Egypte gesteld.” 42 Toen deed Pharaoh zijn zegelring van zijn hand en legde die op de hand van Yosef; en hij kleepte hem in gewaden van fijn linnen en deed een gouden ketting om zijn hals. 43 En hij deed hem rijden in de tweede wagen die hij had; en zij riepen vóór hem uit: “Buig de knie!” Zo stelde hij hem over heel het land van Egypte.

Er is nog één betekenisvolle Hebreëer die verhoogd is en in pracht gekleed:

Esther 6:6 Dus kwam Haman binnen, en de koning vroeg hem: “Wat zal worden gedaan voor de man die de koning verkiest te eren?” Nu dacht Haman in zijn hart: “Wie zou de koning verlangen te eren buiten mij?” 7 En Haman antwoordde de koning: “Voor de man die de koning verlangt te eren, 8 laat een koninklijk gewaad worden gebracht dat de koning heeft gedragen, en een paard dat de koning heeft bereden, dat een koninklijken kam op zijn hoofd heeft geplaatst. 9 Laat dan dit gewaad en paard in de handen van één van de edelste prinsen van de koning worden afgeleverd, opdat hij de man kan opstellen die de koning verlangt te eren. Laat

parade him on horseback through the city square, and proclaim before him: ‘Thus shall it be done to the man whom the king delights to honor!’ “ 10 Then the king said to Haman, “Hurry, take the robe and the horse, as you have suggested, and do so for Mordecai the Jew who sits within the king’s gate! Leave nothing undone of all that you have spoken.”

It is obvious that in both of these passages, we are being shown the world’s way of honoring a person. In fact, it is interesting that one takes place in Egypt and the other in Babylon. These are both cultures which worship external symbols of power. Likewise, it is much too easy to identify with outward appearances in most of the places where we live today.

Nineteenth century writer Thomas Carlyle wrote of five episodes in the book of Bereshith centered around clothes. Note the connection between all of these garments – in one way or another, they are used to deceive:

1. There are Esau’s “best clothes” that Jacob puts on to steal the blessing
The blind Isaac is deceived when he puts out his hands to feel him
2. There is the “coat of many colors” that Jacob has made for his favorite son, Yosef
The brothers stain the coat in order to deceive their father into thinking that Yosef has been killed
3. There are the clothes of the temple prostitute that Tamar puts on when she removes her “widows garments”
Tamar puts on a veil to hide her identity and deceive her father-in-law
4. There is the cloak that Yosef leaves in the hand of Potiphar’s wife when he flees from her attempt to seduce him
Potiphar’s wife uses the robe Yosef left in attempting to deceive others that he tried to rape her
5. There were the special robes of office that Yosef was give as second in command to Pharaoh
Yosef uses his new appearance to hide his identity from his brothers

The Hebrew word normally used for “garment” is beg’ged (בְּגֵד). The word also means “to deceive” or “to betray”. The link with deception can be seen with the very first clothes that are mentioned in Bereshith:

***Bereshith 3:7** Then the eyes of both of them were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together and made themselves coverings.*

Clothes symbolized the very first “betrayal” of keeping the commands of יהוה!! So why then, do we see יהוה making this command for special garments for the priests? To answer this, let’s benefit from the insights of Rabbi Jonathan Sacks (emphasis mine):

hem dan defileren over het stadsplein op de rug van het paard en roep vóór hem uit: “Zo zal aan de man gedaan worden die de koning verlangt te eren!” 10 Toen zei de koning tot Haman: “Haast u, nemen dat gewaad en het paard, zoals u hebt voorgesteld, en doe zo voor Mordecai de Jood die binnen de poort van de koning zit! Laat niets ongedaan van alles wat u gesproken hebt.”

Het is duidelijk dat in beide passages, ons de wereldse manier van iemand eren wordt getoond. In feite, is het frappant dat het ene in Egypte en de andere in Babylon plaatsvindt. Dit zijn beide culturen die externe symbolen van macht aanbidden. Eveneens, is het veel te gemakkelijk om ons te identificeren met het uiterlijk voorkomen van de meeste plaatsen waar wij vandaag leven.

De negentiende-eeuwse schrijver Thomas Carlyle schreef i.v.m. kleren van vijf episodes in het boek Bereshith. Bemerkt het verband tussen elk van deze gewaden - op één of andere manier, worden zij gebruikt om te misleiden:

1. Daar zijn de Esau’s “beste kleren” die Jacob aandoet om de zegen te stelen.
De blinde Isaac wordt bedrogen wanneer hij zijn handen uitsteekt om hem te voelen.
2. Er is de “mantel met veel kleuren” die Jacob voor zijn favoriete zoon, Yosef, heeft gemaakt.
De broers bevlekken de mantel om hun vader te misleiden dat Yosef gedood werd.
3. Er zijn de kleren van de tempelprostitutuee die Tamar aandoet wanneer zij haar “weduwekleding” uittrekt.
Tamar sluiert zich om haar identiteit te verbergen en haar schoonvader te misleiden.
4. Er is de cape die Yosef in de hand van Potiphar’s vrouw achterlaat wanneer hij vlucht van haar poging om hem te verleiden
Potiphar’s vrouw gebruikt de cape die Yosef achterliet met daarmee te proberen anderen te misleiden dat hij haar probeerde te verkrachten.
5. Er was het speciale dienstgewaad dat aan Yosef als tweede in bevel na Pharaoh was gegeven
Yosef gebruikt zijn nieuw uiterlijk om zijn identiteit voor zijn broers te verbergen

Het Hebreeuwse woord dat normaal voor “kledingstuk” wordt gebruikt is beg’ged (בְּגֵד). Het woord betekent ook “bedriegen” of “verraden”. De link met misleiding kan worden gezien met de allereerste kleren die in Bereshith worden vermeld:

***Bereshith 3:7** Toen werden de ogen van beiden geopend, en zij wisten dat zij naakt waren; en zij naaiden vijgenbladeren aaneen en maakten zich bedekkingen.*

Kleren symboliseerden het allereerste “verraad” t.a.v. de geboden van יהוה houden!! Dus, waarom zien wij dan יהוה dit gebod voor speciale kleding voor de priesters maken? Om dit te beantwoorden, laten we profiteren van de inzichten van Rabbi Jonathan Sacks (onderstreping van mij):

“The answer lies in the analysis given by the nineteenth century sociologist Max Weber. Weber was fascinated by the question of leadership. What is it that gives some individuals authority over others? His most famous insight – it has become part of the language of everyday speech – is that certain rare figures have what he called charisma. Charismatic leaders, by the force of their personality, are able to exercise influence over others. They speak to their fears, their concerns, hopes and dreams. They construct a vision that motivates and moves. They are transformational. They do not leave a group or nation as it was before. They do not (as some leaders do) merely ‘keep the show on the road’ or ‘keep the ship from sinking’. They change the people with whom they come into contact. They are the midwives of something new.

But charisma begins to die almost as soon as it is born. Charismatic authority is strictly personal. It is unique to the individual who wields it, and it can never be replicated over time. A charismatic leader is an agent of change, but a group, in order to survive, needs a form of leadership that is resistant to change; that is, instead, a vehicle of continuity, tradition and stability. Without this, the group will not persist long into the future. That is why, after the appearance in its midst of a charismatic leader, the group must undergo what Weber called the routinization of charisma. This is the process whereby a certain form of authority is vested, not in an individual-as-individual but in an individual (or group) as bearers-of-an-office. Thus charisma is handed down from generation to generation in an orderly and predictable way, through laws of succession, together with rules regulating the behavior of the holders of the office and their relationship to the group as a whole.

The prime example of the routinization of charisma is contained in Tetzaveh, in the process through which Moshe invests priestly authority in Aaron and his sons. The ‘priestly vestments’ are its visible symbol. The cohanim (priests) are – by virtue of birth and descent, not personal qualities – the carriers of sacred office. Their work is holy. Their domain is the Tabernacle, the physical embodiment of sacred space. They are charged with mediating between the people and G-d. Their clothes mark their office and role.

Not accidentally, therefore, is Tetzaveh the only parasha between the beginning of Exodus and the end of Deuteronomy in which the name of Moses does not appear. The most important fact about routinized charisma is that it exists when the charismatic leader (i.e. Moses) is no longer there. We now understand precisely the connection between the parasha of Tetzaveh and the episode of the Golden Calf. The Golden Calf was a response to the crisis

“Het antwoord ligt in de analyse die door de negentiende-eeuwse socioloog Max Weber wordt gegeven. Weber werd gefascineerd door de leiderschap vraag. Wat geeft sommige individuen gezag over anderen? Zijn beroemdste inzicht - een deel van de dagelijkse taal geworden - is dat bepaalde zeldzame personages wat hij noemt charisma hebben. Charismatische leiders, kunnen door de kracht van hun persoonlijkheid, invloed over anderen uitoefenen. Zij spreken naar hun vrees, hun zorgen, hoop en dromen. Zij construeren een visie die motiveert en op gang brengt. Zij zijn transformerend. Zij verlaten een groep of natie niet zoals die voordien was. Zij houden (zoals sommige leiders) ‘het circus niet draaiend’ of ‘beletten het schip niet van te zinken’. Zij veranderen de mensen met wie zij in contact komen. Zij zijn de vroedvrouwen van iets nieuw.

Maar charisma begint te sterven bijna van zodra het geboren is. Charismatisch gezag is strikt persoonlijk. Het is uniek bij het individu die het hanteert, en het kan in de tijd nooit worden herhaald. Een charismatische leider is een veranderingsagent, maar een groep heeft, om te overleven, een vorm van leiding nodig die tegen verandering bestand is; namelijk in plaats daarvan, een voertuig van continuïteit, traditie en stabiliteit. Zonder dit, zal de groep niet lang in de toekomst voortbestaan. Dat is waarom, na de verschijning van een charismatische leider in haar midden, de groep wat Weber de routinizatie van charisma noemde moet ondergaan. Dit is het proces waarbij een bepaalde vorm van gezag wordt bekleed, niet bij een individu-als-individu maar in een individu (of groep) als dragers-van-een-ambt. Aldus wordt het charisma van generatie op generatie op een ordelijke en voorspelbare manier overgegeven, door wetten van opvolging, samen met regels die het gedrag van de houders van het bureau regelen en hun relatie tot de groep als geheel.

Het eerste voorbeeld van de routinizatie van charisma is in Tetzaveh aanwezig, in het proces waardoor Moshe priesterlijk gezag bij Aaron en zijn zonen legt. De ‘priestergewaden’ zijn het zichtbare symbool. De cohanim (priesters) zijn - krachtens geboorte en afkomst, niet persoonlijke kwaliteiten - de verzorgers van de gewijde dienst. Hun werk is heilig. Hun domein is de Tabernakel, de fysieke belichaming van heilige ruimte. Zij worden belast met het bemiddelen tussen de mensen en G-d. Hun kleren wijzen op hun ambt en rol.

Niet toevallig is Tetzaveh daarom de enige parasha tussen het begin van Exodus en het eind van Deuteronomium waarin de naam van Mozes niet voorkomt. Het belangrijkste feit over geroutiniseerd charisma is dat het bestaat wanneer de charismatische leider (d.w.z. Mozes) er niet meer is. Wij begrijpen nu precies het verband tussen de parasha Tetzaveh en de episode van het Gouden Kalf. Het Gouden Kalf was een reactie op de crisis die rees

posed by Moses' absence ('This Moses, the man who brought us up from the land of Egypt – we don't know what has become of him'). It illustrated the weakness of charismatic authority: powerful in its presence but debilitating in its absence. The Israelites had to become the people who would continue to serve G-d after Moses had left them. That is what the Tabernacle, the sacrifices and the priesthood represent: continuity, the ability to sustain long into the future the experience of Sinai and the presence, in the midst of the people, of G-d.

A prophet needs no official vestments. His or her authority is charismatic, personal, spontaneous, unrepeatable. But a priest needs "priestly vestments", to show that in his case the office is greater than the person; it continues from generation to generation; it represents stability and 'the persistence of faith' through time. The greatness of Biblical Israel is that it never completely routinized charisma. From Moses to Malachi prophets arose to 'speak truth to power' and prevent the service of G-d from becoming merely routine. But had there been only prophets, and no priests, Israel would have disappeared long ago. It would have lacked the essential ability to sustain its mission over time.

Partly because of the prophets, Biblical Israel was able to correct the dangers of the routinization of charisma. As the commentators point out in their remarks on the phrase 'a kingdom of priests', the word priest itself means both 'a prince' and 'a servant'. The sons of Aaron may have been aristocrats of the spirit, but they were also servants, of both the people and G-d. The last of the prophets, Malachi, has a wonderful description of the role of a priest:

Malachi 2:6 The Torah of truth was in his mouth, And injustice was not found on his lips. He walked with Me in peace and equity, And turned many away from iniquity. 7 "For the lips of a priest should keep knowledge, And people should seek the Torah from his mouth; For he is the messenger of יהוה of hosts.

And in a famous phrase, the book of Psalms contains the prayer:

Psalms 132:9 May your priests be clothed with righteousness; may your saints sing for joy."

It is clear then that the phrase in Tetzaveh, 'for glory and for beauty' (Shemot 28:2) does not mean 'for the glory and beauty of the priest'. It means 'for the glory of G-d and the beauty of His presence'. The task of the priest – and the message of his clothes – was to be a 'signal of

door Mozes' afwezigheid ('Deze Mozes, de man die ons vanuit het land van Egypte omhoog bracht - wij weten niet wat van hem geworden is'). Het illustreerde de zwakheid van charismatisch gezag: krachtig in zijn aanwezigheid maar slopend in zijn afwezigheid. De Israëlieten moesten het volk worden dat G-d zou blijven dienen nadat Mozes hen had verlaten. Dat is wat De Tabernakel, de offers en het priesterschap vertegenwoordigen: continuïteit, het vermogen om ver in de toekomst de ervaring van de Sinai en de aanwezigheid van G-d te midden van het volk, vol te houden.

Een profeet heeft geen officiële gewaden nodig. Zijn of haar gezag is charismatisch, persoonlijk, spontaan, niet voor herhaling vatbaar. Maar een priester heeft "priestergewaden" nodig, om aan te geven dat in zijn geval het ambt groter is dan de persoon; het gaat van generatie op generatie over; het vertegenwoordigt stabiliteit en 'de geloofsvolharding' doorheen de tijd. De grootheid van Bijbels Israël is dat het nooit volledig charisma routiniseerde. Vanaf Mozes tot Malachi stonden profeten op om 'krachtig waarheid te spreken' en te verhinderen dat de dienst van G-d slechts routine wordt. Maar waren er slechts profeten geweest, en geen priesters, zou Israël lang geleden verdwenen zijn. Het zou de essentiële capaciteit niet gehad hebben om zijn opdracht in tijd vol te houden.

Gedeeltelijk wegens de profeten, kon Bijbels Israël de gevaren van charisma routinizatie opvangen. Als de commentators in hun opmerkingen op de uitdrukking 'een koninkrijk van priesters' wijzen, bedoelt het woord priester zowel 'een prins' als 'een dienaar'. De zonen van Aaron kunnen edelen van de geest geweest zijn, maar zij waren ook dienaren, van zowel het volk als G-d. De laatste van de profeten, Malachi, heeft een prachtige beschrijving van de rol van een priester:

Mal. 2:6 De Torah van waarheid was in zijn mond, en onrechtvaardigheid werd niet op zijn lippen gevonden. Hij wandelde met Mij in vrede en gelijkheid, en wende velen van onrechtvaardigheid af. 7 Want de lippen van een priester zouden kennis moeten bewaren, en mensen zouden de Torah vanuit zijn mond moeten zoeken; Want hij is de boodschapper van יהוה der heerscharen.

En het boek der Psalmen heeft, in een beroemde uitdrukking, het gebed:

Psalms 132:9 Moge uw priesters bekleed worden met gerechtigheid; mogen uw heiligen jubelen.

Het is in dat geval duidelijk dat de uitdrukking in Tetzaveh, 'tot heerlijkheid en schoonheid' (Shemot 28:2) niet 'tot heerlijkheid en schoonheid van de priester' betekent. Het betekent 'tot heerlijkheid van G-d en de schoonheid van Zijn aanwezigheid'. De taak van de priester - en het bericht van zijn kleren -

transcendence,’ to point in himself to something beyond himself, to be a living symbol of the divine presence in the midst of the nation.” (end of quote)

Wow! That last paragraph sums it up so well as it points to our Messiah who today fulfills the role of High Priest according to the order of Melchizedek. The priestly garments worn by Aharon and his descendents were truly a visual display of the glory of the Divine nature of the Messiah who did not ask for the honor of the position, but was appointed by the Father to the office of High Priest:

Hebrews 5:4 And no man takes this honor to himself, but he who is called by Yah, just as Aharon was. 5 So also Messiah did not glorify Himself to become High Priest, but it was He who said to Him: “You are My Son, Today I have begotten You.” 6 As He also says in another place: “You are a priest forever according to the order of Melchizedek”; 7 who, in the days of His flesh, when He had offered up prayers and supplications, with vehement cries and tears to Him who was able to save Him from death, and was heard because of His godly fear, 8 though He was a Son, yet He learned obedience by the things which He suffered. 9 And having been perfected, He became the author of eternal salvation to all who obey Him, 10 called by Yah as High Priest “according to the order of Melchizedek.”

Since the priestly garments all point to the Messiah, it should be no surprise to learn that the sages generally point to the meaning, function, and purpose of the garments as all having something to do with atonement. We will focus on the last of the specific garments mentioned – the engraved gold plate:

Shemot 28:36 “ You shall also make a plate (tzits - צִיִּץ) of pure gold and engrave on it, like the engraving of a signet: HOLINESS TO יְהוָה . 37 “And you shall put it on a blue cord, that it may be on the turban; it shall be on the front of the turban.

Now here is the verse I want us to focus on:

Shemot 28:38 “So it shall be on Aharon’s forehead, and Aharon shall bear (ve’nasa - נָסָא) the iniquity (avon - עֲוֹן) of the holy things that the children of Israel consecrate in all their holy gifts; and it shall always be on his forehead, that they may be accepted before יְהוָה.

The term “ve’nasa avon” can also mean “bear the iniquity” in a negative context:

was een ‘signaal van alles overtreffend’ te zijn, om in zichzelf naar iets voorbij hemzelf te wijzen, om een levend symbool van de goddelijke aanwezigheid te midden van de natie te zijn.“ (einde citaat)

Wow! Die laatste paragraaf vat het zo goed samen zoals het naar onze Messiah verwijst die vandaag de rol van Hogepriester volgens de orde van Melchizedek vervult. De door Aharon en zijn nakomelingen gedragen priestergewaden waren echt een visuele vertoning van de glorie van de Goddelijke natuur van de Messiah die niet om de eer van de positie vroeg, maar door de Vader tot het ambt van Hogepriester was aangesteld:

Hebr. 5:4 En niemand neemt deze eer tot zichzelf, maar hij die door Yah wordt geroepen, net zoals Aharon dat was. 5 verheerlijkte eveneens Messiah niet Zichzelf om Hogepriester te worden, maar het was Hij die tot Hem zei: “U bent Mijn Zoon, vandaag heb Ik U verkregen 6 zoals hij ook in op andere plaats zegt: “U bent een priester voor altijd volgens de orde van Melchizedek”; 7 die, in de dagen van Zijn vlees, toen hij gebeden en smekingen had opgedragen, met heftig geroep en tranen tot Hem die Hem van dood kon redden, en wegens Zijn goddelijke vrees werd gehoord, 8 hoewel Hij een Zoon was, leerde nog hij gehoorzaamheid door de dingen die Hem pijn deden. 9 En volmaakt geworden zijnde, werd hij de auteur van eeuwige redding voor allen die Hem gehoorzamen, 10 door Yah als Hogepriester benoemd “volgens de orde van Melchizedek.”

Aangezien de priestergewaden alle naar de Messiah verwijzen, zou het ons niet moeten verbazen te leren dat de wijzen over het algemeen op de betekenis, de functie, en het doel van de gewaden wijzen als iets met verzoening te maken hebben. Wij zullen stilstaan bij het laatste vermelde specifieke gewaad - de gegraveerde gouden plaat:

Shemot 28:36 U zult ook een plaat (tzits - צִיִּץ) van zuiver goud maken en erop graveren, zoals het graveren van een zegel: HEILIGHEID AAN יְהוָה. 37 En u zult het op een blauw koord zetten, zodat het op de tulband kan zijn; het zal op de voorzijde van tulband zijn.

Hier is nu het vers waar ik bij stil wil staan:

Shemot 28:38 Zo zal het op het voorhoofd van Aharon zijn, en Aharon zal dragen (ve’nasa - נָסָא) de ongerechtigheid (avon - עֲוֹן) van de heilige dingen die de kinderen van Israël heiligen in al hun heilige gaven; en het zal altijd op zijn voorhoofd zijn, opdat zij vóór יְהוָה kunnen aanvaard worden.

De term “ve’nasa avon” kan ook op een negatieve manier “de ongerechtigheid dragen” betekenen:

Vayikra/Leviticus 5:1 'If a person sins in hearing the utterance of an oath, and is a witness, whether he has seen or known of the matter — if he does not tell it, he bears guilt (ve'nasa avono - וְנָשָׂא עֲוֹן).

Most of the time, however, this term has the connotation of “carrying the sin” for another or “removing the sin and achieving forgiveness”. We have a perfect example of this in what is called the “thirteen attributes of mercy” in Shemot 34:

Shemot 34:6 And יהוה passed before him and proclaimed, “ יהוה, יהוה El, merciful and gracious, longsuffering, and abounding in goodness and truth, 7 “keeping mercy for thousands, forgiving iniquity (nosei avon - וְנָשָׂא עֲוֹן) and transgression and sin, by no means clearing the guilty, visiting the iniquity of the fathers upon the children and the children's children to the third and the fourth generation.”

Thus we see that the primary purpose of the gold plate (tzits - צִיִּץ) worn on the forehead of the High Priest is atonement, achieving forgiveness for a people less than holy. We also see the theme of atonement in the instructions for wearing the breastplate on the ephod as Aharon will bear (ve'nasa) the names of the tribes continually over his heart:

Shemot 28:29 “So Aharon shall bear (ve'nasa - וְנָשָׂא) the names of the sons of Israel on the breastplate of judgment over his heart, when he goes into the holy place, as a memorial before יהוה continually.

The “breastplate of judgment” consisted of rows of precious stones, each representing a tribe:

Shemot 28:17 “And you shall put settings of stones in it, four rows of stones: The first row shall be a sardius, a topaz, and an emerald; this shall be the first row; 18 “the second row shall be a turquoise, a sapphire, and a diamond; 19 “the third row, a jacinth, an agate, and an amethyst; 20 “and the fourth row, a beryl, an onyx, and a jasper. They shall be set in gold settings. 21 “And the stones shall have the names of the sons of Israel, twelve according to their names, like the engravings of a signet, each one with its own name; they shall be according to the twelve tribes.”

It is so interesting to see that 9 of these 12 stones are mentioned in Ezekiel:

Ezekiel 28:12 ... “You were the seal of perfection, Full of wisdom and perfect in beauty. 13 You were in Eden, the garden of Elohim; Every precious stone was your covering: The sardius,

Vayikra/Lev. 5:1 Als de iemand zondigt in het horen van de uiting van een eed, en een getuige is, hetzij hij heeft gezien of van de kwestie geweten — als hij het niet vertelt, draagt hij schuld (ve'nasa avono - וְנָשָׂא עֲוֹן).

Meestal, echter, heeft deze termijn de bijbetekenis van “de zonde dragen” voor een andere of “de zonde verwijderen en vergeving bewerken”. Wij hebben hiervan een perfect voorbeeld in Shemot 34, wat de “dertien kenmerken van genade” wordt genoemd:

Shemot 34:6 En יהוה passeerde tot vóór hem en verkondigde: “ יהוה, יהוה El, barmhartig en genadig, geduldig en overvloedig in goedheid en waarheid, 7 barmhartigheid bewarend voor duizenden, vergevende ongerechtigheid (nosei avon - וְנָשָׂא עֲוֹן) en overtreding en zonde, in geen geval de schuldige vrijsprekend, de ongerechtigheid van de vaders bezoekend op de kinderen en de kinderen van de kinderen tot de derde en vierde generatie.”

Aldus zien wij dat de primaire bedoeling van de gouden plaat (tzits - צִיִּץ) op het voorhoofd van de Hogepriester gedragen, verzoening is, vergeving bewerkend voor een volk dat allesbehalve heilig is. Wij zien ook het thema van verzoening in de instructies voor het dragen van de borstplaat op de ephod als Aharon de namen van de stammen voortdurend op zijn hart zal dragen (ve'nasa):

Shemot 28:29 Dus, Aharon zal dragen (ve'nasa - וְנָשָׂא) de namen van de zonen van Israël op de borstplaat van oordeel over zijn hart, wanneer hij in de heilige plaats gaat, als een voortdurend gedenkteken vóór יהוה.

De “borstplaat van oordeel” bestond uit rijen kostbare stenen, elk een stam vertegenwoordigend:

Shemot 28:17 En u zult er zettingen van stenen in zetten, vier rijen stenen: De eerste rij zal zijn een sardius, een topaas, en een smaragd zijn; dit zal de eerste rij zijn; 18 de tweede rij zal een turkoois, een saffier, en een diamant zijn; 19 de derde rij een hyacint, een agaath, en een amethyst; 20 en de vierde rij een beryl, een onyx, en een jaspis. Zij zullen in gouden zettingen gezet worden. 21 En de stenen zullen de namen van de zonen van Israël hebben, twaalf volgens hun namen, zoals het graveren van een zegel, elke met zijn eigen naam; zij zullen volgens de twaalf stammen zijn.

Het is zo verbaasd om te zien dat 9 van deze 12 stenen in Ezekiel worden vermeld:

Eze. 28:12 ... U was het zegel van perfectie, Vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid. 13 U was in Eden, de hof van Elohim; Elke kostbare steen was uw bedekking: de sardius, topaas, en

topaz, and diamond, Beryl, onyx, and jasper, Sapphire, turquoise, and emerald with gold...

The prophet Ezekiel is describing for us the pure state before sin, in Eden. Apparently the precious stones set in gold on the “breastplate of judgment” constituted a symbolic reenactment of an Eden-like state! By carrying the names of the tribes of Israel before the Almighty adorned with the jewels of Eden, the High Priest finds favor for Israel in the eyes of יהוה and achieves mercy and forgiveness!!

And of course by now I'm sure you're screaming out...what about the New Jerusalem in the book of Revelation? Yes, friends, back to Eden we will go....

Revelation 21:10 *And he carried me away in the Spirit to a great and high mountain, and showed me the great city, the holy Jerusalem, descending out of heaven from Yah, 11 having the glory of Yah. Her light was like a most precious stone, like a jasper stone, clear as crystal...19 The foundations of the wall of the city were adorned with all kinds of precious stones: the first foundation was jasper; the second sapphire, the third chalcedony, the fourth emerald, 20 the fifth sardonyx, the sixth sardius, the seventh chrysolite, the eighth beryl, the ninth topaz, the tenth chrysoprase, the eleventh jacinth, and the twelfth amethyst. 21 The twelve gates were twelve pearls: each individual gate was of one pearl. And the street of the city was pure gold, like transparent glass. 22 But I saw no temple in it, for Adonai יהוה Almighty and the Lamb are its temple.*

The garments of the High Priest were all about atonement. They also pointed us back to the glory of Eden, which is our future because Yeshua, our High Priest bore (na'asah - נשׂא) our sins:

I Peter 2:24 *who Himself bore (נשׂא) our sins in His own body on the tree, that we, having died to sins, might live for righteousness — by whose stripes you were healed.*

I never want to forget what He has done for me. I want to show my appreciation by doing what the verse says... living for righteousness. Baruch HaShem!

Shabbat Shalom!
Ardelle

diamant; beryl, onyx, en jaspis; saffier, turkoois, en smaragd met goud...

De profeet Ezekiel beschrijft voor ons de zuivere toestand vóór de zonde, in Eden. De kostbare stenen in goud op de “borstplaat van oordeel” gezet, vormden blijkbaar een symbolische weder invoering van een Eden-achtige toestand! Door de namen van de stammen van Israël versierd met de stenen van Eden vóór de Almachtige te dragen, vindt de Hogepriester welgevallen voor Israël in de ogen van יהוה en bekomt genade en vergeving!!

En natuurlijk ben ik onderhand zeker dat u uitroept... wat met het Nieuw Jeruzalem in het boek Openbaring? Ja, vrienden, wij zullen terug naar Eden gaan

Opb. 21:10 *En hij vervoerde me in de Geest weg naar een grote en hoge berg, en toonde me de grote stad, het heilige Jeruzalem, neerdalend uit de hemel vanuit Yah, 11 de glorie van Yah hebbend. Haar licht was als een kostbaarste steen, zoals een jaspissteen, helder als kristal... 19 De funderingen van de muur van de stad waren met allerlei kostbare stenen versierd: de eerste fundering was jaspis, de tweede saffier; derde chalcedoon, de vierde smaragd, 20 de vijfde sardonyx, zesde sardius, de zevende chrysoliet, achtste beryl, de negende topaas, tiende chrysopraas, de elfde hyacint, en het twaalfde amethyst. 21 De twaalf poorten waren twaalf parels: elke poort afzonderlijk was van één parel. En de straat van de stad was zuiver goud, zoals doorzichtig glas. 22 Maar ik zag daarin geen tempel, want Adonai יהוה Almachtig en het Lam zijn haar tempel.*

De gewaden van de Hogepriester gingen alle over verzoening. Zij verwezen ons ook terug naar de glorie van Eden, die onze toekomst is omdat Yeshua, onze Hogepriester onze zonden droeg (na'asah - נשׂא):

I Pet. 2:24 *die Zelf onze zonden droeg (נשׂא) in Zijn eigen lichaam op de boom, opdat wij, afgestorven zijnde aan de zonden, voor gerechtigheid zou kunnen leven — door wiens striemen u werd geheeld.*

Ik wil nooit vergeten wat Hij voor mij heeft gedaan. Ik wil mijn waardering tonen door te doen wat het vers zegt ... levend voor gerechtigheid. Baruch HaShem!

Shabbat Shalom!
Ardelle